

Column 'Storm' door Glenda Westzaan uitzending 26 maart 2020

Van Oost tot West, van Noord tot Zuid. De wereld is even op slot. Drones vliegen over Delhi, India en straten waar ruim een week geleden miljoenen mensen als mieren langs elkaar krioelden, zijn

verlaten. Even is het alsof je kijkt naar een metropool uit de Oudheid, die net is opgegraven en op een wonderlijke manier ongeschonden is gebleven. Geen mens of heilige koe te bekennen. De drones vliegen verder naar Cordoba, Spanje. Prachtige hoge zandkleurige muren en monumenten uit de Moorse tijd doemen op. En lege straten. Overal waar je kijkt. Alsof de bewoners op een storm wachten. Wanneer de drones over de Champs Élysée in Parijs vliegen is de beroemde Boulevard maagdelijk leeg. De Arc de Triomphe staat er kolossaal en eenzaam bij. Wat gebeurt er toch, komt de storm nog of is hij er al?

De drones komen aan in Amsterdam. Langs het verlaten Damrak stopt een eenzame fietser even om zijn mobiel uit zijn zak te halen. Geen één niet-uitkijkende toerist te bekennen, geen haastige fietsers en geen files van meterslange trams. Het is stil op onze eigen Champs Élysée. Het is een merkwaardige gewaarwording en de fietser vindt het dan ook een foto waard.

Langzaam verandert onze wereld in een netwerk van spooksteden. De mensheid moet plotseling onthaasten en zelfs meer dan dat. Ook hier in Amsterdam. We zijn allemaal in quarantaine en verplicht om sociale afstand te houden. Als Amsterdammers zijn we wat rebelser en individualistischer dan de mensen in het Verre Oosten. Dus doen we eerst lacherig en sputteren we even tegen. Maar dan luisteren ook wij naar onze Grote leiders, die ons Amber Alerts sturen en toespreken op tv. Zonder schroom lopen we vervolgens met blauwe en witte mondkapjes naar de Albert Heijn. Niet anders dan de Chinese toeristen die onlangs nog op de Dam en de Wallen rondliepen.

De storm is er al. We weten alleen niet hoe hoog hij op waait en in welke richting hij straks draait. Onze plannen voor 2020 lopen massaal in het honderd. Onze kwetsbare burgers zijn plotseling nog kwetsbaarder. Onze markteconomie die onverstoord zou groeien tot in de eeuwigheid, legt al zijn zwakheden aan ons bloot: een eenzijdige focus op geld, outsourcing van medische hulpmiddelen naar lage loonlanden en het uithollen van de zorg. De storm die eigenlijk maar een heel klein virusje is, houdt ons wereldwijd een gigantische spiegel voor. We zien plots hoe klein we zelf zijn en we zijn stil. Stil in Delhi, stil in Cordoba, stil in Parijs en stil in Amsterdam. Net zo stil als onze straten, grachten, wegen, pleinen, scholen en voetbalvelden.